

Krev toulavá

Karel Gott

Utichlo náměstí, jakoby náhle stín,
plakáty déšť strh z nároží a poslední
aplaus už ztich.

Ticho tu vládne zas, do duší nám pad' mráz.
Kdy se však z dálky vrátěj zpět,
tak to vím jen já a pan Bass.

Dálky jsou šňůry měst, ve tvářích brázdy cest.
Dědictvím dávným spoutaným své poselství
zas dál šli nést.

Čas tuhle štaci už svál, zmizel klaun i principál.
Rozvážej světem úsměvy dětem, tuším, co žene je dál.

Krev toulavá svá kouzla má: má moc pár křídel dát,
jak vítr z hor se hnát.
Krev toulavá svá kouzla má: má moc i brát i dát,
má sílu pouta rvát